

Skatteministeriet

13. december 2020
J.nr. 2020-9627

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 131 af 25. november 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Morten Bødskov

/Camilla Christensen

Spørgsmål

Med svar på SAU alm. del – spørgsmål 30 bekræfter ministeren, at de videreførte ejendomsvurderinger fra 2011/2012 fortsat kan danne grundlag for generationskifter, indtil der foreligger nye vurderinger. Samtidig forstår spørger ministerens svar sådan, at Højesterets afgørelse i SKM 2016.279 ikke har udvidet skattemyndighedernes adgang til at tilsidesætte retten til at anvende den offentlige ejendomsværdi, men at afgørelsen blot fastslår indholdet af den praksis, der gælder indtil videre. Ministerens svar på SAU alm. del - spørgsmål 30 kan udlægges sådan, at Højesterets afgørelse også vedrører gaveområdet og ikke kun dødsboområdet. Vil ministeren bekræfte, at Højesterets afgørelse alene vedrører dødsboområdet, og at landsretten i sin forudgående afgørelse udtrykkeligt anfører, at der muligt gælder en anden praksis på gaveområdet?

Svar

Efter reglerne i boafgiftsloven skal aktiver og passiver i dødsboer ansættes til handelsværdien. For så vidt angår gaver omfattet af boafgiftsloven skal gavens værdi ligeledes fastsættes til handelsværdien.

Som det fremgår af mit svar på SAU alm. del – spørgsmål 30, kan de videreførte ejendomsvurderinger som udgangspunkt danne grundlag for værdiansættelsen ved generationskifte, indtil der er foretaget en ny ejendomsvurdering.

Ifølge værdiansættelsescirkulæret (cirkulære nr. 185 af 17. november 1982 om værdiansættelsen af aktiver og passiver i dødsboer m.m. og ved gaveafgiftsberegning) skal en værdiansættelse af fast ejendom således lægges til grund ved beregning af bo- og gaveafgiften, hvis boets eller parternes ansættelse omregnet til kontantværdi højst er 15 pct. højere eller lavere end den kontante ejendomsværdi. Af cirkulæret fremgår desuden, at anvisningerne er vejledende ved efterprøvelsen af værdiansættelser i den enkelte boopgørelse eller gaveanmeldelse.

I Højesterets afgørelse fra 2016 (SKM2016.279.HR), der omhandlede værdiansættelsen af to ejendomme i et dødsbo, afviste Højesteret, at der gælder et retskrav på anvendelse af +/- 15 pct.-reglen, idet retten fandt, at skattemyndighederne skal acceptere en værdiansættelse efter +/- 15 pct.-reglen, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Højesteret anfører, at det ikke var godtgjort, at der forelå en fast administrativ praksis for, at et dødsbos værdiansættelse, som ikke afviger mere end 15 pct. fra den kontante ejendomsværdi, altid skal lægges til grund af skattemyndighederne. Det blev desuden lagt til grund, at ejendommene var værdiansat højere ved realkreditbelåningen, og at den arving, der erhvervede ejendommene, havde givet et arveafkald, hvorved den anden arving blev kompenseret for den lave værdiansættelse af ejendommene i boopgørelsen. Højesteret fandt herefter, at der forelå sådanne særlige omstændigheder, at skattemyndighedernes anmodning om vurdering af ejendommene skulle imødekommes.

Som det fremgår af det stillede spørgsmål, anførte landsretten i den forudgående afgørelse, at ”en eventuel fast praksis på gaveområdet kan ikke føre til et andet resultat”, hvilket ikke blev gentaget i Højesterets dom.

Højesteret har således ikke taget specifikt stilling til, hvad der gælder for gaver. Det er imidlertid vurderingen, at Højesterets afgørelse ikke alene vedrører dødsboområdet. Både ved arv og gave skal værdien ifølge boafgiftsloven fastsættes til handelsværdien. Bestemmelserne blev indført ved samme lov, og i lovbemærkningerne om værdiansættelse af gaver henvises til lovbemærkningerne om boafgift. Skatteministeriet har på den baggrund indbragt et antal afgørelser om gaveafgift for domstolene, hvor Landsskatteretten er nået frem til, at der ikke foreligger særlige omstændigheder.

Dommene i disse sager, der fortsat verserer for domstolene, vil forhåbentlig tilvejebringe klarhed om fortolkningen af Højesterets afgørelse fra 2016 ift. gaver og bidrage til afgrænsningen af, hvornår der foreligger særlige omstændigheder.